

عنوان مقاله:

ایران و اتحادیه اروپا پس از توافق هسته ای؛ انگیزه‌ها و موانع

محل انتشار:

ماهنامه پژوهش ملل، دوره 2، شماره 17 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

علی شمس آبادی - کارشناسیاریشد دیپلماسی و سازمانهای بین المللی، دانشکده وزارت امور خارجه

خلاصه مقاله:

ایران پس از سالها تحریم، بدنبال یک توافق هسته‌ای امید داشت تا هرچه زودتر تحولی عظیم را در روابط خود با دولت‌های دیگر شاهد باشد. یکی از مهمترین طرفها برای ایران اتحادیه اروپا بود که پس از توافق، گشایش خاصی در روابط با آن دیده نمیشود. اما برای هر دو طرف انگیزه‌های قوی وجود دارد که میتواند در درازمدت باعث گسترش سطحوابط شود و بازی با حاصل جمع مثبت را به همراه داشته باشد. هدف از نگارش این مقاله نشان دادن انگیزه‌های مزبور و موانع بر سر راه عملی شدن آنهاست. عمده مواد این مقاله متمرکز بر روابط ایران و اتحادیه اروپا پس از توافق هسته‌ایست که البته به سبب کمبود منابع برای این دوره، بر منابع کتابخانه‌ای سالهای پیش تکیه شده است. در این پژوهش پس از تلاشی توصیفی و تبیینی این مهم مورد بررسی قرار گرفت که ایران میتواند با تمرکز خود بر اتحادیه اروپا علاوه بر آنکه جایگاه خود در روابط بینالملل را بهبود بخشد، تا حدودی خصم دیرینه ایالات متحده، را نیز به چالش بکشد

کلمات کلیدی:

ایران، اتحادیه اروپا، سیاست مستقل، توافق هسته‌ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/643948>

